

Marieholm zomerevenement 2018 - Hoorn

foto's Michiel Veldkamp

WSV Hoorn

Als kersvers bestuurslid mocht ik het Zomerevenement in Hoorn organiseren van 28-30 juni. In Zweden had ik een aantal dingen gezien die ik graag wilde uitproberen. We begonnen op donderdag zodat we het diner op zaterdag konden houden en dat ieder de zondag had om naar huis terug te keren. En ik liet 'spiks' maken in onze sociale werkplaats voor de mensen die een race wonnen. Een 'spik' is Zweeds voor spijker en staat ook voor het getal 1.

Diverse banen

Ook wilde ik experimenteren met wedstrijdbanen: een driehoeksbaan, een korte op-en-neerbaan met veel starts en een verkorte versie van de 24 Uurs op zondag. Als ik het weer had kunnen bestellen, had ik niet mooier kunnen kiezen. Beter kon niet: er was zon, zwoele temperatuur én er was wind. De boten lagen bij elkaar aan de gastensteiger, de sfeer was goed en we hadden professionele wedstrijdbegeleiding. De scheiding tussen de toer- en de wedstrijdklasse werd gehandhaafd. De nieuwe Toerklasse-prijs die we introduceerden is een beauty. Een pechpuntje was dat het roer van de Spotgaaï beschadigd raakte, nota bene toen ik zelf aan het roer zat. Een oproep aan allen, inclusief mezelf om gas terug te nemen in spannende wedstrijdssituaties: veiligheid en het voorkomen van schade moet voorop staan.

Totaal 22 boten in de haven

Aan de wedstrijden deden 19 boten mee: elf in de toerklasse en acht in de wedstrijd-klasse. Drie boten bleven in de haven en fungeerden als hotelboot. Het was leuk om te zien hoe de toerzeilers genoten. De wedstrijdzeilers moesten wennen aan en puzzelen op de mini-24 Uurs maar hadden toch ook een spannende dag.

lees verder op pagina 32

Wedstrijden zaterdag, foto's Chris Lansink

“We plakten een grote 3 op onze boot”

Foto Selma Hensen In 2017 hebben we onze eerste kajuitboot gekocht: een Marieholm 26 genaamd 'Linnea'. en zijn toen meteen lid geworden van de Marieholmvereniging. We hadden twintig jaar geleden al eens een Marieholm gehuurd en dat was ons goed bevalen. Dit jaar zijn we nog volop bezig geweest om de "Linnea" uit te proberen en een aantal dingen aan te passen aan onze wensen. Omdat het ons leuk leek om andere Marieholmzeilers te ontmoeten, hebben we ons ingeschreven voor de toerklasse van het Marieholmweekend. Samen met onze burens uit de jachthaven in Friesland (Willem en Pauline van der Wal van de 'Omega') zijn we op donderdag via Stavoren en Enkhuizen naar Hoorn gezeild. De eerste wedstrijddag hebben we dus gemist.

Vrijdag

Vandaag gaan we voor het eerst met onze eigen boot een wedstrijd varen. Zes starts in een driehoekbaan is de bedoeling. We gaan maar eens informeren bij andere Marieholmzeilers hoe zo'n wedstrijd in zijn werk gaat. Hoe ga je over de startlijn? Wat betekenen de vlaggen? Welke geluidssignalen worden er gegeven? Hoe passeer je de finishlijn?

We ondervonden bij hen veel bereidwilligheid om dat aan ons – beginners - uit te leggen. We hebben geen zeilnummer, daarom plakten we op advies van de wedstrijdleiding met duct tape

Foto Selma Hensen een hele grote 3 aan weerszijden op de boeg. Zo waren we goed herkenbaar. Voorzichtig begonnen we aan de wedstrijd, want we

wilden onze boot natuurlijk heel houden. Gaandeweg kwamen we wat meer op dreef.

Vrijdagavond gaf de organisatie uitleg aan de deelnemers over de zaterdagwedstrijd: een kleine '24-uurs race'. Hoe gaat zo'n race in zijn werk? Hoe moeten de boeien worden gerond? Waar moet je vooral op letten? Langzamerhand werd het een beetje duidelijk.

Zaterdag

Op zaterdagochtend zijn we maar gewoon gestart; we zouden wel zien hoe het liep. Er stond een flinke wind. Onze start ging rommelig. We hadden deze dag wat extra ballast in de vorm van twee gasten, misschien goed voor het gewicht, maar met vier personen is de kuip vol en zit je elkaar ook wel eens in de weg. We hadden ons voorgenomen om zo min mogelijk of helemaal niet aan de wind te varen: dat lukte aardig, alhoewel we wel wat snelheid hebben verloren doordat we afen toe moesten knijpen. Verder hadden we ons voorgenomen om zo weinig mogelijk strafminuten te maken: liever te vroeg terug dan te laat. Dat is aardig gelukt, slechts een paar minuten te laat binnen.

Spanning bij de prijsuitreiking 's avonds. Hoe hebben we het gedaan? Geen 6^e, geen 5^e, geen 4^e, geen 3^e, geen 2^e maar 1^e plaats: we hebben vandaag de toerzeilerswedstrijd gewonnen! Beginnersgeluk? Voordeel door extra ballast? Of toch wel een beetje begrepen waar het om ging? Waarschijnlijk een combinatie van dit alles :-)

Bedankt

We hebben veel leuke mensen met een Marieholm ontmoet. Het was een geslaagd weekend, voor herhaling vatbaar. Heel goed georganiseerd ook, nogmaals hartelijk dank daarvoor organisatoren!

Janny Reinders en Ineke Dibbitts
M26 Linnea

Wedstrijden zaterdag, foto's Chris Lansink

Opperste concentratie, foto's Selma Hensen

Op bezoek bij Jantine Kroeze

Ter aanmoediging van de toerzeilers die tijdens het zomerevenement meedoen aan de wedstrijden in hun klasse, moest er een nieuwe trofee komen. Het bestuur heeft die laten maken door kunstenaar Jantine Kroeze, die wij kenden van de prachtige prijzen die zij voor de wedstrijden op de Braassemermeer en voor de 24 Uurs maakt. Het bleek financieel haalbaar en Francesca Musina stuurde haar de kassetekeningen en foto's. We gaven haar de vrije hand. Ze kwam met twee opties. De mooiste lieten we haar uitwerken en werd verfijnd. Het zeilteken moest neutraal zijn want de prijs is voor alle Marieholm toerzeilers.

Daags voor het zomerevenement haalden Wouter Versluis en ik de trofee op bij haar atelier in Amsterdam Noord. Jantine bleek een bijzonder hartelijke en warme persoonlijkheid. Een echte vakvrouw met een groot opmerkingsvermogen. Ze zag dat mijn blik getrokken werd door prijzen voor de aankomende 24-uurszeilrace en vroeg ons naar onze mening. We konden alleen maar beamen dat ze prachtig waren en ik nam me heilig voor er één te winnen. Onze prijs stond al te schitteren en na een korte toelichting van haar op het maakproces, stonden we met een grote doos weer buiten. Een beetje beduusd; wat een inspirerende vrouw.

Michiel Veldkamp, Wouter Versluis

Met onze trofee tellen we als vereniging helemaal mee, zie de indrukwekkende reeks van zeiltrofeeën op haar website: www.jantinekroeze.nl/galerij/sporttrofee/3

Hoe een koe een haas vangt .. én de Fortuna er met de hoofdprijs vandoor ging.

Het is rond 1 juni als ik voor eind juni een kamer reserveer in hotel De Magneet, dicht bij de haven van Hoorn. Dat blijkt achteraf een gouden greep te zijn in een poging om Antoinette, mijn vrouw over te halen om de wedstrijden van het zomerevenement mee te varen. Wij zeilen zo'n 8 weken per jaar langs de zuid Bretonse kust met een 36 voeter. Alle luxe aan boord... beetje varen, beetje fietsen, visjes, mosselen en oesters eten... relaxed, maar wat zeilen betreft niet echt spannend.

De Kapitein heeft een verleden van wedstrijdzeilen in eenheidsklassen, NKK en IOR en dat uit zich nog steeds in onrustig gedrag. Zit er ergens een zeiltje voor ons dan moet dat bootje ingehaald worden. Trimmen dus... traveller omhoog en omlaag, ...beetje meer twist..., onderlijkspanning veranderen... lij-ooog van de genua een tikje naar voor of naar achter... schootspanning minder of een pietsje meer... ik ben er de hele dag zoet mee. Wat een onrustig gedoe... waarom doe je niet als je zeilvriendje Niek, verzucht Antoinette. Hij zet zijn zeiltjes er 's morgens op dan hij doet er verder niets meer aan en leest een boek. Geen wonder dat Niek inmiddels een motorboot heeft gekocht. Nee, wedstrijdzeilen is helemaal niet "haar ding". Zo is de IF mijn pleziertje en die vaar ik eigenlijk altijd in mijn eentje.

Het mag duidelijk zijn dat ik, wil ik haar laten bemannen tijdens het zomerevenement behoorlijk wat concessies moet doen. Met nadruk werp ik het comfortabele hotelbed in de strijd... niet behoeftig 'kramperen' in de Marieholm. En niet starten tussen al die griezelig dichtbij komende bootjes, geen bevelen, maar... "zou je alsjeblieft de genua een tikje willen geven"... geen haastige manoeuvres en geen fanatiek gedrag. Oké, we doen mee, zo heb ik haar plechtig beloofd "voor de lol" ...

Als Antoinette donderdag op de haven komt en ziet dat ik bezig ben de motor er af te halen... de anderen doen dat ook, zo spartel ik zwakjes tegen... komt er al een deukje in het vertrouwen... Donderdagmiddag de eerste drie wedstrijden dus. Zoals beloofd starten we elke keer als laatste, of in een onmogelijke positie in het veld. Als iedereen over bakboord weg is en elkaar het leven zuur probeert te maken gaan we over stuurboord niemandsland in en ziet... we zijn prinsheerlijk als eerste bij de bovenboei en we varen op wonderbaarlijke wijze een eentje. Geen enkele reden om bij de volgende start de tactiek aan te passen, dus weer als laatste weg en wederom een eigenwijze koers... en tenslotte weer

een Spiek! En dan gaat het mis... als eenzaam bootje komen we weer als eerste bij de bovenboei... de bemanning waant zich inmiddels in een roes van euforie en onoverwinnelijkheid en we vergeten het tweede rondje... Ai, een domper en een DNF.

Inmiddels is Antoinette een beetje gretiger geworden en kan ik de "bevelen" wat krachtadiger geven zonder dat de stemming aan boord daar onder lijdt. Dat is handig want we krijgen in de volgende reeks op vrijdag te maken met wat ongemakken, zoals een gebroken genuaschoot... Wat een gemartel om op een glibberig voordekje de rondvliegende genua weer in toom te krijgen terwijl de boot ongewild overstag gaat... Met een paar eentjes, een tweetje, twee drietjes en een viertje zijn we aan het eind van de dag nog aardig in de race. Wat een feest...!

Voor de 5-uurs van zaterdag gaan we ons degelijk voorbereiden. In het schemerlicht van het bedlampje op de hotelkamer bestuderen we de routes en de koersen die ik op groot formaat in kaart heb gebracht. Tactiek?...we laten de andere deelnemers hun gang gaan en we varen onze "eigen" rakken. Een dergelijke wedstrijd is eigenlijk best saai maar gelukkig geeft de Lättja van Maarten en Connie, die dan nog meedoet voor de hoofdprijs, in het laatste aandewindse rak nog stevig partij. Jammer dat Lättja vanwege Connie's zeeziekte moest opgeven. Met ruim 29 gevaren mijlen winnen we de wedstrijd en na later blijkt ook de hoofdprijs en de wonderschone wisselprijs.

Wij kijken met veel plezier terug op dit fantastische evenement, de gezelligheid en de kameraadschap en wij zullen ons ook de paradijselijke weersomstandigheden in Hoorn nog lang herinneren.

Sipco en Antoinette Drijber
IF Fortuna

